

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **T. K.**

oskarżonego z art. 278§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2021 r.

zażalenia oskarżyciela subsydiarnego R. N.

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 września 2020r., sygn. akt V WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skarżący w swym zażaleniu ograniczył się do wskazania przepisów, które w jego ocenie czynią zażalenie zasadnym.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie poza sporem jest, że skarżący będący oskarżycielem subsydiarnym wniósł osobistą kasację i został wezwany do uzupełnienia jej braków przez sporządzenie jej przez adwokata lub radcę prawnego, czego nie uczynił.

Skarżący w swym zażaleniu wskazał szereg przepisów procesowych, które miałyby stanowić podstawę prawną jego środka odwoławczego, są to – art. 427§1 w zw. z art. 466§1 i art. 438 pkt 2 w zw. z art. 518 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że powołanie wskazanych przepisów nic nie wnosi do sprawy, ponieważ normują

one ogóle zasady prowadzenia postępowania odwoławczego, które w żaden sposób nie zostały w niniejszej sprawie naruszone.

Domniemywać jedynie można, że zastrzeżenia skarżącego budzi to, iż nie uwzględniono jego wniosku o wyznaczenie dla potrzeb sporządzenia kasacji pełnomocnika z urzędu.

Zauważyć jednak trzeba, że Sąd dysponował oświadczeniem majątkowym oskarżyciela (k. 243), z którego wynika, że posiada on dość znaczny majątek trwały i ruchomy oraz osiąga roczne dochody na średnim krajowym poziomie. Oskarżyciel wskazał co prawa, że posiada też zadłużenie w kwocie 40.000 zł, lecz kwestii tej ani bliżej nie uzasadnił ani nie przedstawił żadnej dokumentacji potwierdzającej jego złą sytuację finansową. Brak zatem było podstaw do przyjęcia, że nie jest on w stanie samodzielnie pokryć kosztów sporządzenia kasacji przez profesjonalnego pełnomocnika.

Brak zatem danych ku temu, aby uznać zażalenie za zasadne.

W tym stanie rzeczy, nie budzi wątpliwości trafność zaskarżonego zarządzenia, które jako prawidłowe, należało utrzymać w mocy. Nie ulega wątpliwości, że wobec dyspozycji art. 526§2 k.p.k. strona nie może samodzielnie sporządzić i wnieść kasacji, a musi uczynić to przez adwokata lub radcę prawnego.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Na marginesie jedynie zauważyć można, że Sąd Okręgowy błędnie wskazał, że w niniejszej sprawie kasacja została wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Skarżący w świetle przepisów procesowych, jako strona postępowania karnego, jest osobą uprawnioną do wniesienia kasacji, lecz nie może tego uczynić samodzielnie, a tylko za pośrednictwem podmiotów wskazanych w art. 526§2 k.p.k. Brak taki jest zatem brakiem formalnym pisma, a nie działaniem osoby nieuprawnionej. Powyższe różnice terminologiczne nie miały jednak żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego zażalenia.